

foc i lloc

La verema

*El gran plaer de fer feina plegats***DELFÍ ROCA**

Abans-d'ahir, vam veremar. Vam collir els raïms d'un vinyet familiar per fer vi. Amb cura, cep a cep, movent els pàmpols dels sarments que amagaven els gotims, més petits enguany però més sucrosos. Amb caixes i cistells, els vam portar fins al carrer davant de casa, on el vam piar abocant-lo a la màquina despalilladora i moledora. Gràcies a la premsa i al tambor foradat, la rapa es va separar, mentre sortia el primer suc i anava caient la brisa. Recollit amb gibrells, el most va anar a parar al bocoi d'alumini, situat dins el celler, on ja haurà començat a bullir. És el moment que comença la vinificació, en fermentar el most, en presència de la pell del raïm i els llevats naturals. La collita del raïm és una activitat agrícola que fa milers d'anys que es realitza. El cultiu de la vinya, com a tal, es va iniciar al voltant del tercer mil·lenni aC. Per això, el plaer de veremar és doble si ets conscient dels moviments, dels gestos, de l'activitat agrícola que estàs realitzant. Durant centúries, els han reproduït els habitants de la conca mediterrània, tal com vam fer nosaltres abans-d'ahir. Si es vol, aquest fet permet connectar amb l'essència de la huma-

nitat, que és beure, menjar, no passar fred i estimar. La verema, a petita escala, esdevé una activitat lúdica, lligada a l'agricultura i a la gastronomia. Però no és tant del vi que volia parlar, com de les persones que el fan en grup. Aquest any l'amo del vinyet estava impedit. Res de greu. Tanmateix, les feines agrícoles s'han de fer quan toquen, perquè el temps no espera. Per això, de manera natural, entre amics, veïns i familiars vam fer la feina, i ho vam celebrar. Fins que es faci el primer tast de vi, no se sabrà com sortirà el producte d'aquesta collita. Tanmateix, avui ja sabem el bon gust de boca que ens ha deixat la cooperació entre persones. Aquesta sensació d'haver treballat plegats, amb un objectiu comú, ens acompanyarà sempre. Que no dic que tot hagin estat flors i violes. Que ja se sap que cadascú tenim el nostre caràcter, el nostre perfil propi i la nostra idea de com fer millor les coses. Unes idees que no sempre són compartides pels altres. Fins i tot poden ser discutides. Però quan tothom comparteix la idea que el most ha de ser dins el bocoi abans no plogui, tota la resta poc importa. És la idea, tan poderosa, de persones ajudant a persones.